

CROSSING

GEÇİŞ

Çubuklu Silolar

MEDYA SANATI
SERGİSİ.

Doğa Ünyaylar (TR)
ha:ar (TR)
Playmodes (ES)
Riccardo Giovinetto (IT)
Selçuk Artut (TR)
Studio Baillat (CA)

Küratör: Nil Nuhoğlu

19
.03

21.06
2026

İBB
MİRAS

İBB·KÜLTÜR

çubuklu
silolar

dijital sanatlar
müzesi

S E R G İ H A R İ T A S I

M A P

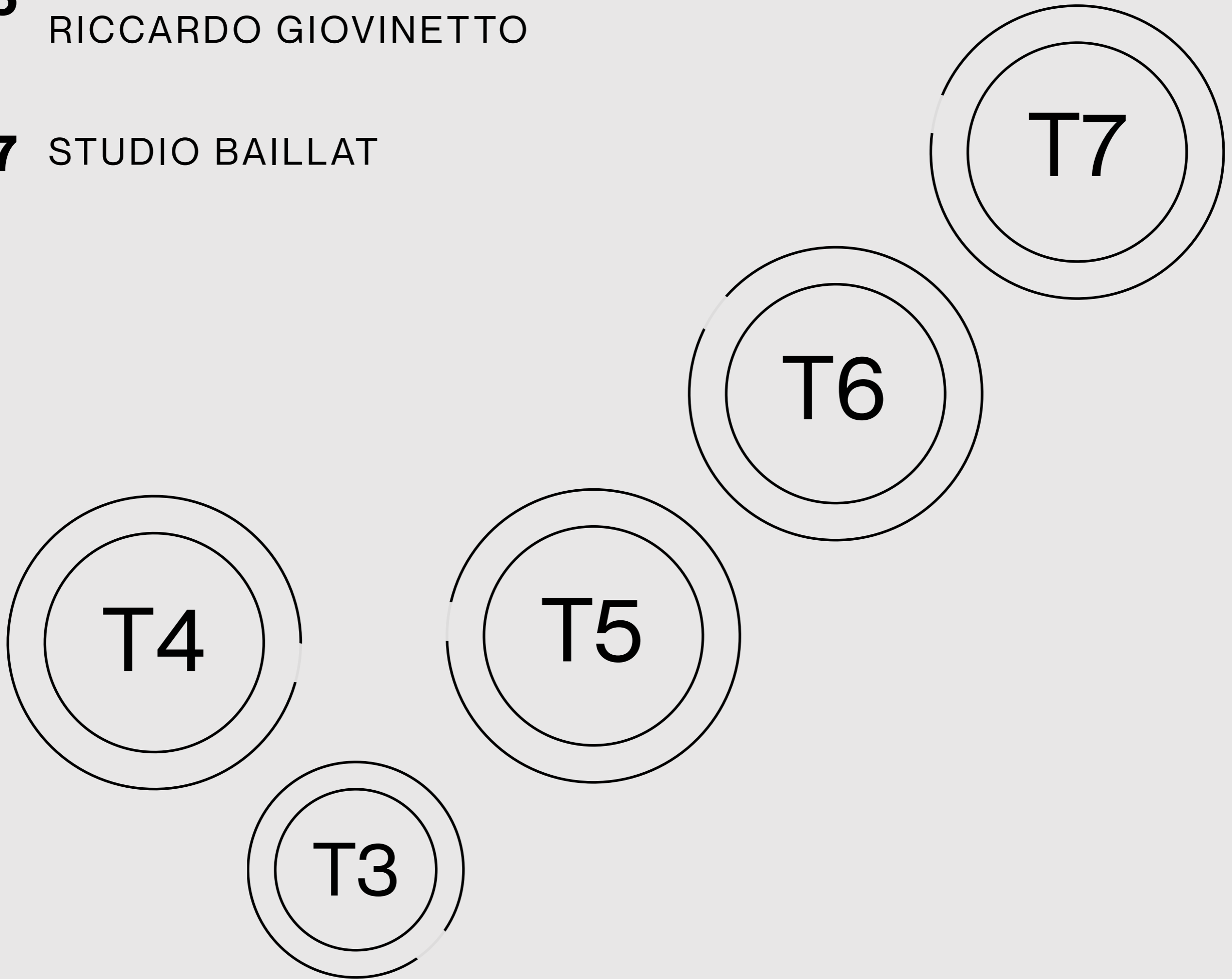
T3 SELÇUK ARTUT

T4 ha:ar

T5 PLAYMODES

T6 DOĞA ÜNYAYLAR
RICCARDO GIOVINETTO

T7 STUDIO BAILLAT

GEÇİŞ

Geçiş, eşiği bir sınır olarak değil, dönüşümün gerçekleştiği bir yer olarak ele alır. Eşik, şeylerin sona erdiği yer değil, değiştiği noktadır. Bir duvar değil, bir geçit; bir sonuç değil, bir dönüşüm anı.

Geçiş kavramı, fiziksel hareketi ve bir durum değişimini aynı anda taşır. Bir yerden başka bir yere gitmek bir geçiştir; ancak bir durumdan başka bir duruma geçmek de öyle. Bu sergide geçiş yalnızca mekânsal bir deneyim olarak değil, aynı zamanda algısal ve zamansal bir deneyim olarak ele alınır.

Seçmediğimiz ve çoğu zaman göremediğimiz eşiklerin arasında yaşıyoruz. Neyin geçeceğini, neyin tutulacağını; neyin büyütülüp neyin bastırılacağını belirleyen çizgiler, giderek farkındalığımızın ötesinde işleyen sistemler tarafından çiziliyor. Görünürlük artık yalnızca var olmakla ilgili değil; izinle ilgili. Bugün geçmek, görünmez bekçilerin ve sessiz filtrelerin içinden ilerlemek demek. Artık soru yalnızca eşiğin nerede olduğu değil; geçişe hangi ölçütlerle izin verildiği ya da verilmediği.

Ne var ki geçiş yalnızca bize yapılan bir şey değil. Aynı zamanda bizim yaptığımız bir şey. Her algı edimi bir geçiş: dışarıdan içeriye, sinyalden anlama, dünyadan özneye doğru. Her dikkat edimi, neyin geçmesine izin vereceğimize dair bir seçim. Dinlemek, gürültü ile anlam arasındaki eşiği geçmektir. Bakmak, ışıktan biçime geçmektir. Hatırlamak, şimdiden geçmişe gidip bir şeyle geri dönmektir. Bedenin kendisi bir eşiktir; dünya onun içinden geçer ve dönüşüme uğrar. Geçişlere yalnızca maruz kalmıyoruz; onların aracına da dönüşüyoruz.

Şimdi sabit bir konum değil, olmuş olanla olmakta olan arasındaki bir geçittir. Süreyi deneyimlemek kendini anların üzerinden taşınırken hissetmektir, biriktirerek ve bırakarak, kalarak ve değişerek. Bu geçişi düzenleyen ritimdir. Ritim akışa biçim verir. Bir vuruş zamanı böler. Bir örüntü tekrar eder ve farklılaşır. Bir ölçü geçişi hissetmemize yetecek kadar onu yerinde tutar ve ardından bırakır.

Sergi ortaya attığı sorulara yanıt vermez. Bunun yerine geçişin kendisi için bir alan açar, eşiklere dikkat etmek, geçişin dokusunu hissetmek, neyin değiştiğini ve neyin kaldığını fark etmek için. İçeri girmek bir daveti kabul etmektir, geçişleri uzaktan izlemek için değil, onların içinden geçmek için. Eşik başka bir yerde değildir. Buradadır. Algının dünyayla karşılaştığı noktada, öznenin ötekiyle buluştuğu, görünür olanın dışladığı ile temas ettiği yerde.

KÜRATÖR

NİL NUHOĞLU

CROSSING

Crossing approaches the threshold not as a boundary, but as a site where transformation takes place. A threshold is not where things end, but where they change. Not a wall, but a passage, not a conclusion, but a moment of transformation. The concept of crossing encompasses physical movement and a change of state at the same time. To move from one place to another is a crossing, but so is the shift from one condition to another. In this exhibition, crossing is explored not only as a spatial experience, but as a perceptual and temporal one.

We live among thresholds we did not choose and often cannot see. The lines that determine what passes and what is held back, what is amplified and what is suppressed, are increasingly drawn by systems that operate beyond our awareness. Visibility is no longer simply a matter of presence; it is a matter of permission. To cross today is to move through a landscape of invisible gatekeepers and silent filtrations. The question is no longer only where the threshold lies, but by what criteria passage is granted or denied.

Yet crossing is not only something done to us. It is also something we do. Every act of perception is a crossing, from the outside to the inside, from signal to meaning, from the world to the self. Every act of attention is a choice about what to let pass. To listen is to cross from noise into sense. To look is to cross from light into form. To remember is to cross from the present into the past and return carrying something. The body itself is a threshold, a membrane through which the world enters and is transformed. We are not only subject to crossings; we are their instruments.

The present is not a fixed location but a passage between what has been and what is becoming. To experience duration is to feel oneself carried across moments, accumulating and shedding, remaining and changing. Rhythm organizes this passage, giving shape to the flow. A beat divides time; a pattern repeats and varies; a measure holds the crossing in place long enough for us to feel it before it moves on.

The exhibition does not offer answers to the questions it raises. Instead, it opens a space for the experience of crossing itself, for attending to thresholds, for feeling the texture of passage, for noticing what changes and what remains. To enter is to accept an invitation: not to observe crossings from a distance, but to undergo them. The threshold is not elsewhere. It is here, at the point where perception meets the world, where the self meets the other, where the visible meets what it excludes.

*Türkiye / Turkey

DOĞA ÜNYAYLAR --TERARYUM

TR

Bu çalışma, 19. yüzyılda bitkilerin kıtalar arası taşınmasını mümkün kılan Wardian kutularından ilham alır. Cam, toprak, su ve ışıkla oluşturulan bu kapalı sistemler bitkileri korumayı amaçlıyordu; ancak aynı zamanda böceklerin, hastalıkların ve farklı ekosistemlere ait unsurların da dolaşımına aracılık etti. Bu yönüyle Wardian kutuları, göç ve kolonizasyon süreçlerinin maddi araçlarından biri hâline geldi.

“Teraryum” bu fikri sese uygular. Dünyanın farklı coğrafyalarından kaydedilmiş çevre sesleri kapalı bir sistem içinde bir araya getirilir. Sesler belirli aralıklarla birbirinin üzerine gelir; bir coğrafya öne çıkarken diğerleri tamamen kaybolmaz, arka planda iz olarak kalır.

Bu düzenleme, köklerinden koparılarak başka bir ortama taşınmış bir bitkiyi hatırlatır. Kendi habitatından ayrılmış olsa da, farklı yerlerden gelen seslerle ilişki kurmaya devam eder. Böylece teraryum, doğanın temsili olmaktan çok, taşınma ve dönüşüm süreçleriyle oluşan yapay bir ekosistem olarak düşünülür.

EN

This work draws inspiration from Wardian cases, which made the intercontinental transportation of plants possible in the 19th century. These enclosed systems, constructed from glass, soil, water, and light, were intended to protect plants; yet they also facilitated the circulation of insects, diseases, and elements belonging to entirely different ecosystems. In this respect, Wardian cases became one of the material instruments of migration and colonization processes.

"Terrarium" applies this idea to sound. Environmental recordings gathered from different geographies around the world are brought together within a closed system. The sounds layer over one another at set intervals; while one geography comes to the fore, the others do not disappear entirely — they remain as traces in the background.

This arrangement is reminiscent of a plant uprooted from its origins and transplanted into a foreign environment. Though separated from its own habitat, it continues to form relationships with sounds arriving from different places. The terrarium is thus conceived not as a representation of nature, but as an artificial ecosystem shaped by processes of displacement and transformation.

*Türkiye / Turkey

ha:ar

--MINDFLOW

TR

Mindflow; mimariyi, dans sanatını, yapay zekayı ve bilgisayar tabanlı görsel teknolojiyi bir araya getiren, 9 video ve 9 ses kaynağından oluşan sürükleyici bir enstalasyondur. Mindflow, klasik müziğin geleneksel olarak inşa edilmiş katı sınırlarını kırmayı ve müziği rastlantısallık, sezgi ve doğaçlama aracılığıyla dönüştürerek yeni bir kompozisyona ulaşmayı hedeflemektedir. Bunu yaparken Mindflow, üretken yapılar aracılığıyla yaratım sürecini görünür kılmayı amaçlamaktadır.

Bu çalışmada, sıkı sıkıya kurgulanmış klasik müziğe, onun enstrümanlarına ve icracılarına aracı olduk; onları tamamen rastlantısallık ve doğaçlamaya dayanan alternatif, yeni bir müzik parçası yaratmaya yönelttik. Bunu ikonoklast bir eylem biçimi olarak düşündük. Bu yaratım sürecinden ortaya çıkan müzik parçası bir kompozisyon sayılır mı? Eğer öyleyse, kime aittir? Bu tür soruları gün yüzüne çıkarmayı hedefliyoruz.

EN

Mindflow is an immersive installation that consists of 9 videos and 9 sound sources which unifies architecture, the art of dancing, artificial intelligence and computer-based visual technology. Mindflow is aiming to break the traditionally-constructed, strict boundaries of classical music and achieve a new composition by transforming music with randomness, intuition and improvisation. While doing so, Mindflow is aiming to visualize the creation process by utilizing generative constructions.

In this body of work, we became the mediator to strictly-constructed classical music, its instruments, their artists and led them to create an alternative new piece of music which is completely based on randomness and improvisation. We thought of this as an iconoclast form of action. Is the piece of music that comes out of this creation process, considered as a composition? If so, who does it belong to? We are aiming to bring these kinds of questions to the light.

*İspanya / Spain

PLAYMODES --SPIN

TR

Gezegen yörüngelerinden kuantum spinlerine kadar, dairesel hareket doğada her ölçekte karşımıza çıkar. Döngüsellik, güçlerin dengeye ulaştığı her yerde kendini gösterir.

Spin'de bu temel dinamik, mimari bir ölçüğe taşınır. İmge, geleneksel dikdörtgen çerçevesinden özgürleşerek silonun silindirik mekânının merkezine yerleştirilen aydınlık bir halka olarak konumlanır. Işık bu yörüngesel yapı boyunca açılır; daireyi, hareketin, ritmin ve senkronizasyonun mekân, ışık ve ses arasında sürekli değişen bir denge ürettiği algısal bir alana dönüştürür.

EN

From planetary orbits to quantum spins, circular motion appears across nature at every scale. Circularity appears wherever forces reach equilibrium.

In Spin, this fundamental dynamic is translated into an architectural scale. Image is freed from its traditional rectangular frame and deployed as a luminous ring placed at the center of the cylindrical space of the silo. Light unfolds along this orbital structure, transforming the circle into a perceptual field where movement, rhythm and synchronization generate a constantly shifting equilibrium between space, light and sound.

*İtalya / Italy

RICCARDO GIOVINETTI

--H U M Ī

TR

H U M Ī, dört ekranın ön cephede bir mozaik biçiminde, bakışın içinde kendini yeniden kuran kırık bir ufuk olarak düzenlendiği sürükleyici bir görsel-işitsel enstalasyondur.

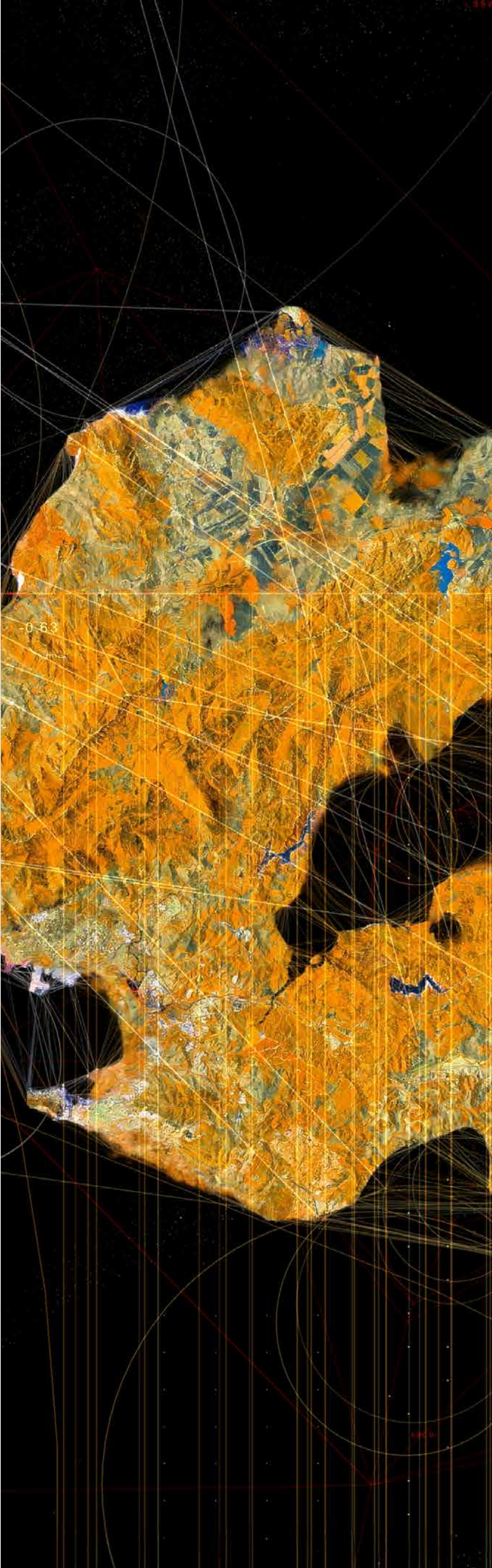
Yapıt, sınır kavramını değişken bir eşik olarak ele alır: artık bir ayrışma çizgisi değil, yapıların yumuşadığı, iç içe geçtiği ve sürekli bir başkalaşım içinde hayali coğrafyalara zemin hazırladığı geçirgen bir toprak.

Uydu görüntülerinden alınan örnekler, sesle diyalog içinde evrilen titreşimli bir görsel akışa dönüştürülür. Algoritmalar, rastlantısal sistemler ve belirlenimci örüntüler; kurak toprakları, kırık kıyı şeritlerini, yoğun kentsel dokuları ve baskı altındaki suları kapsayan Dünya'nın uzak bölgelerinden elde edilen yüksek çözünürlüklü görüntüleri işleyen yapay zeka tabanlı bir süreci yönlendirir. Bu parçalar yeniden üretilir, akışkanlaştırılır ve uzak sınırların üst üste bindiği, bellek ile olasılık arasında askıda kalan melez topraklar doğuran yeni peyzajlara kavuşturulur.

EN

H U M Ī is an immersive audiovisual installation composed of four screens arranged in a frontal mosaic, a fractured horizon that recomposes itself within the gaze. The work explores the notion of the border as a shifting threshold: no longer a line of separation, but a permeable territory where structures soften, blend, and give rise to imaginary geographies in continuous metamorphosis.

Samples of satellite imagery are transformed into a pulsating visual flow that evolves in dialogue with sound. Algorithms, random systems, and deterministic trajectories guide an AI-based process that manipulates high-definition images captured from distant regions of the Earth-arid soils, fractured coastlines, dense urban textures, waters under stress. These fragments are regenerated, liquefied, and fused into new landscapes in which remote boundaries overlap, producing hybrid territories suspended between memory and possibility.

*Türkiye / Turkey

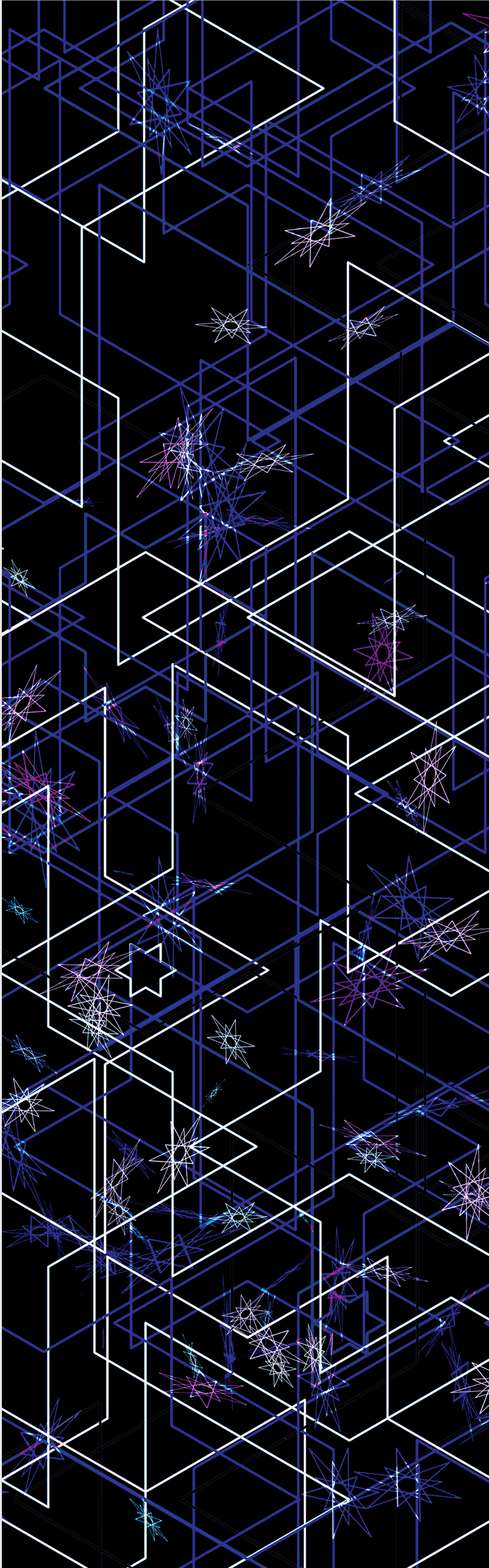
SELÇUK ARTUT --DESENLERİN RİTMİ

TR

Geometrik desenler, insanlık tarihi boyunca varlığını sürdüren nadir görsel dillerden biridir. Matematiksel zeka, sembolik anlatı ve insanlığın karmaşıklık içindeki düzen arayışını ortaya koyan saf ve mutlak estetik duyarlılıkları taşır. Eski uygarlıklarda sezgi, manevi tefekkür ve doğanın içsel yapılarının gözlemlenmesi yoluyla ortaya çıkan bu soyutlamalar, hem estetik sistemler hem de epistemik araçlar olarak kültürel hafızaya yerleşmiştir. Devam eden Geomart-ut serimde, bu geleneksel geometrik formlara sabit dekoratif süslemeler olarak değil, çağdaş medya sanatı ve hesaplama süreçleri aracılığıyla yeniden canlandırılabilen canlı algoritmalar olarak yaklaşıyorum. Geleneksel geometrileri üretken sanata çevirerek, günümüzün teknolojik manzarasında tarihin derinliğini ortaya çıkarmayı ve eski matematiksel düşüncenin günümüzde dinamik bir şekilde fark edilmesi sağlamayı amaçlıyorum.

EN

The Rhythm of Patterns,
Geometric patterns are among the rare visual languages that endure across the vast continuum of human history, carrying mathematical intelligence, symbolic resonance, and refined aesthetic sensibilities that reveal humanity's enduring search for order within complexity. Emerging from ancient civilizations through intuition, spiritual contemplation, and observation of nature's inherent structures, these abstractions became embedded in cultural memory as both aesthetic systems and epistemic tools. In my ongoing series Geomart-ut, I approach these traditional geometric forms not as static historical ornaments but as living algorithms capable of reactivation through contemporary media art and computational processes. By translating ancestral geometries into generative code, I aim to unfold the depth of history within today's technological landscape, allowing ancient mathematical thought to resonate dynamically in the present.

*Kanada / Canada

STUDIO BAILLAT

--LIGHT AMPLIFICATION BY THE STIMULATED EMISSION OF RADIATION

TR

Işığın Uyarılmış Işıma Yoluyla Güçlendirilmesi, basit bir bilimsel prensibi ışık ve sesin duyusal bir deneyimine dönüştüren sürükleyici bir lazer sanat yerleştirmesidir. Eserin merkezinde, tavadan aşağıya doğru yansıtılan ve zeminde duran küçük bir aynaya yöneltilmiş aslı bir lazer ışını yer alır. Bu aynanın altında ise güçlü bir subwoofer bulunur; cihazın yaydığı düşük frekanslı titreşimler aynanın gerçek zamanlı olarak titremesine ve salınmasına neden olur. Ayna hareket ettikçe, lazerin izlediği yol kırılarak çevredeki duvarlara ya da yüzeylere yansıyan girdap benzeri, hipnotik desenlere dönüşür; böylece görünmez, içsel bir kuvvetin ritmiyle atıyormuş hissi veren dinamik bir görsel alan ortaya çıkar. Eserin adı, doğrudan LASER kısaltmasının bilimsel açılımından alınmıştır; bu da ışın fizik kökenine işaret ederken, yalnızca ışığın değil, algının ve mevcudiyetin de güçlendirilmesi fikriyle oynar.

Ses bileşeni, görsel yapıdan ayrılmaz bir bütündür; subwoofer yalnızca esere eşlik eden bir ses katmanı sunmaz, aynı zamanda görsel gösterinin kendisini harekete geçiren kinetik bir unsur olarak işlev görür. Ses frekanslarını fiziksel harekete dönüştüren bu sistemde ayna, görünmez ses dalgalarını görünür ışık izlerine çeviren analog bir modülatöre dönüşür. Ortaya çıkan görseller — akışkan, simetrik ve sürekli biçim değiştirerek döngüsel hareket eden formlar — hem erken dönem osiloskop deneylerini hem de psikedelik ışık gösterilerini çağırır. Mekanik olanla eterik olan arasındaki bu etkileşim, yapıtı bilimsel bir demonstrasyon ile şiirsel bir ifade arasında, eşikte duran bir alana yerleştirir ve izleyiciyi ışık, ses ve maddenin bir araya gelerek nasıl derinlemesine meditatif, neredeyse sinestetik bir deneyim yaratabildiği üzerine düşünmeye davet eder.

EN

Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation is an immersive laser art installation that transforms a simple scientific principle into a sensory experience of light and sound. At its core, the piece uses a suspended laser beam projected downward from the ceiling, aimed at a small mirror resting on the floor. Beneath this mirror sits a powerful subwoofer, which emits low-frequency vibrations that cause the mirror to quiver and oscillate in real-time. As the mirror shifts, it refracts the laser's path into swirling, hypnotic patterns projected onto nearby walls or surfaces, creating a dynamic visual display that seems to pulse in rhythm with an invisible, internal force. The laser's name, taken directly from the scientific acronym LASER, underscores the work's conceptual origin in physics while playing with the idea of amplification — not just of light, but of perception and presence.

The sound component is inseparable from the visuals; the subwoofer doesn't merely accompany the piece with a soundtrack but acts as a kinetic driver of the visual spectacle itself. By translating audio frequencies into physical movement, the mirror becomes an analog modulator, converting invisible sound waves into visible trajectories of light. The resulting visuals — liquid, symmetrical forms that constantly morph and loop — evoke early oscilloscope experiments as much as psychedelic light shows. The interplay between the mechanical and the ethereal positions the artwork in a liminal space between scientific demonstration and poetic expression, inviting viewers to reflect on how light, sound, and matter can converge to create a deeply meditative, almost synesthetic experience.

